Αναζητώντας ευσπλαχνία (Απόστολος Παπαδημητρίου - ΚΟΖΑΝΗ)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 18 Ιανουαρίου, 2006

"*...Τις μέρες αυτές δείξαμε πως η ευσπλαχνία δεν μας έχει εγκαταλείψει εντελώς. Ας την καλλιεργήσουμε και ας διατηρήσουμε στον ορίζοντά μας τον πλησίον που τόσο απόμακρος φαίνεται τηρούμενος μέσα από την παραμορφωτική διόπτρα του εγωισμού μας.*"

Η φοβερή καταστροφή που έπληξε χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας μισοξύπνησε από τον λήθαργο της επάρκειας και αυτάρκειας τους προνομιούχους πολίτες των ανεπτυγμένων οικονομικά χωρών. Έτσι εκδηλώθηκαν κάποιες κινήσεις προς συλλογή και αποστολή βοήθειας σε χρήμα αλλά και σε είδος. Παρήγορο σημάδι για τις πλούσιες κοινωνίες σε εποχή ακράτου ατομικισμού και ιδιώτευσης, στην οποία κυριαρχούν τα μηνύματα της ατομικής καλοπέρασης και του καταναλωτισμού και αποσιωπούνται, κατά κανόνα, τα δράματα που εκτυλίσσονται σε διάφορα σημεία του πλανήτη μας.
Στην ροπή του ανθρώπου προς ωραιοποίηση της εικόνας επιχειρήθηκε η στροφή της προσοχής προς τα θετικά της κινητοποίησης αρχών, δημοσιογράφων, εθελοντών και πολιτών και έτσι για μία ακόμη φορά η επιχείρηση κατέληξε σε αυτοθαυμασμό που εμποδίζει την προσέγγιση του προβλήματος σε βάθος και διάρκεια.
Για την καταστροφή που προκλήθηκε ευτυχώς δεν ευθύνεται κατ΄ αρχήν ο άνθρωπος. Μαρτυρεί όμως αυτή την άκρα αδυναμία των φτωχών χωρών να αντιμετωπίσουν ακραία, όπως συνηθίσαμε να τα χαρακτηρίζουμε, καιρικά φαινόμενα με περιορισμό των απωλειών που εκδηλώνονται στην παθητική αντιμετώπισή τους. Βέβαια αν το γεγονός εκτυλισσόταν στις ακτές της Καλιφόρνιας οι συνέπειες θα ήταν πολύ λιγότερο οδυνηρές. Και αυτό διότι οι ανεπτυγμένες οικονομικά, και κατ΄ επέκταση τεχνολογικά, χώρες διαθέτουν συστήματα καταγραφής των σεισμικών δραστηριοτήτων και γνωρίζουν ποιες από αυτές προκαλούν παλιρροϊκά κύματα, τα οποία με κάποια καθυστέρηση από την εκδήλωση του σεισμού σαρώνουν τις ακτές στις οποίες ξεσπούν. Ο σεισμός έχει καταγραφεί σε πλείστους όσους σεισμολογικούς σταθμούς της υφηλίου, μεταξύ αυτών και σε ιαπωνικούς και αμερικανικούς βεβαίως. Και οι μεν και οι δε αντιμετωπίζουν τη διαρκή απειλή του σεισμού. Οι πρώτοι ασφαλώς θα έπρεπε να ανησυχήσουν διότι συνέβη στη γειτονιά τους, οι δεύτεροι ως πλανητάρχες με πλείστα όσα συμφέροντα οικονομικά και άλλα στην πληγείσα περιοχή. Και το ερώτημα που δεν ετέθη, ώστε να απαντηθεί είναι: Ειδοποιήθηκαν οι κυβερνήσεις των χωρών, που απειλούνταν, αμέσως μετά την καταγραφή του σεισμού,

ώστε να ειδοποιήσουν τους πολίτες τους να απομακρυνθούν από τις ακτές και να μειωθεί ο αριθμός των θυμάτων; Το γεγονός ότι μεταξύ αυτών είναι και πολίτες προνομιούχων χωρών μαρτυρεί ότι δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Και ευλόγως τίθεται το δεύτερο ερώτημα: Γιατί; Και το τρίτο: Πόσο ένοχοι είναι οι αρμόδιοι σε Ιαπωνία και ΗΠΑ για τις τραγικές συνέπειες της ολιγωρίας αυτής;
Έχει τονιστεί από τα ΜΜΕ, ότι σε πολλές περιπτώσεις οι πολίτες άσκησαν έμμεση πίεση προς τις κυβερνήσεις τους, ώστε να αυξήσουν τα ποσά βοηθείας που αρχικά ανακοίνωσαν. Αυτό μαρτυρεί πως ο απλός πολίτης είναι περισσότερο ευαίσθητος! Όμως καλό είναι να ασκηθεί κάποια αυτοκριτική από κάθε πλευρά. Ας λάβουμε ως παράδειγμα αναλύσεως τη χώρα μας. Θριαμβολογήσαμε διότι ο ελληνικός λαός φαίνεται πρώτος σε κατά πολίτη προσφερόμενη βοήθεια προς τους πληγέντες, βοήθεια που ανέρχεται σε 2 € περίπου. Κάποιοι επιχειρηματικοί κύκλοι προσέφεραν ποσά της τάξεως 200.000 – 100.000 € και το υπουργείο Εθνικής οικονομίας 1.000.000 €. Όσο και να φαντάζουν αυτά σημαντικά είναι πολύ μικρά συγκρινόμενα με τα ποσά που δαπανούμε ως λαός στο καθημερινό κυνήγι της τύχης, μέσω των τυχερών παιχνιδιών, που δαπανήσαμε τα Χριστούγεννα για στολίδια, παιχνίδια και δώρα ματαιότητας, που σπατάλησαν οι κατέχοντες στα καζίνα, που κατασπατάλησε το Δημόσιο για την ετοιμασία των Ολυμπιακών αγώνων! Δυστυχώς δεν έχουμε στη διάθεσή μας τα ποσά για να τα παραβάλουμε. Θυμούμαστε μόνο ένα. Μετά την κατάκτηση του ευρωπαϊκού κυπέλλου από την εθνική ποδοσφαιρική ομάδα είχε γίνει λόγος για υπόσχεση καταβολής ποσού 1.000.000 € σε κάθε παίκτη. Δεν γνωρίζω, αν τελικά κατεβλήθη, αλλά η αναφορά του και μόνο είναι αρκετή για να συγκριθεί με το ποσόν που εξήγγειλε ως βοήθεια το αρμόδιο υπουργείο. (**ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΤΗΣ «ΑΛ. ΟΨ.»:** «***Το σύνολο των στοιχημάτων στα εννέα καζίνο της Ελλάδας έφθασε το 2004 σε 2,5 δισ. Ευρώ!»*** **«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 25/12/2004, *«…οι Ελληνες «κατέθεσαν» φέτος περισσότερα από πέντε δισεκατομμύρια ευρώ (!), χωρίς στο αστρονομικό αυτό ποσό να συμπεριλαμβάνεται το τελευταίο τρίμηνο (2004) των παιχνιδιών του ΟΠΑΠ.»*** **«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 31/12/2004.)**

Οι πλανητάρχες δείχθηκαν για μία ακόμη φορά ανάλγητοι. Το ύψος της βοήθειας δεν τιμά διόλου μία χώρα που τρέφεται κυριολεκτικά απομυζώντας τον πλούτο των φτωχών χωρών. Πέραν αυτού είναι και ο τρόπος της διανομής των πρώτων δεμάτων της βοήθειας. Ανήμποροι ψυχολογικά να έλθουν σε επαφή με τους δυστυχείς που προσβλέπουν σ΄ αυτούς για την επιβίωσή τους, τους είδαμε να ρίχνουν τα δέματα από τα ελικόπτερα για να μετατραπούν στη συνέχεια οι πεινασμένοι σε «σκυλιά» που διεκδικούν το κόκαλο! Τώρα γίνεται λόγος πολύς για τον τρόπο που θα διανεμηθεί η βοήθεια και αν θα φθάσει τελικά σ΄ εκείνους που έχουν την ανάγκη της. Ασφαλώς θα φθάσει, αλλά όπως όλοι φοβούμαστε μειωμένη κατά το μέγεθος της απληστίας των κρατούντων στις χώρες που επλήγησαν, όπως συνέβη και τόσες άλλες φορές στο παρελθόν. Το σημαντικό είναι ότι το δράμα αυτών θα λησμονηθεί τάχιστα και υπεύθυνοι θα είναι πάλι εκείνοι που μας συγκίνησαν με την προβολή του, δηλαδή τα ΜΜΕ. Εκείνα θα στρέψουν σε λίγο και πάλι την προσοχή της διεθνούς κοινής γνώμης στα πρόσωπα που ακτινοβολούν την κενότητά

τους και τα συναφή προς αυτά ασήμαντα γεγονότα και περιστατικά. Και οι φτωχοί και καταφρονεμένοι θα συνεχίζουν και να πεινούν και να διψούν και να γυμνητεύουν και να υπόκεινται στους ευτελισμούς της ανέχειας, όπως η παιδική πορνεία και η παιδική εργασία που ανθούν και σε κάποιες από τις πληγείσες περιοχές για χάρη των οικονομικά προνομιούχων.
Τις μέρες αυτές δείξαμε πως η ευσπλαχνία δεν μας έχει εγκαταλείψει εντελώς. Ας την καλλιεργήσουμε και ας διατηρήσουμε στον ορίζοντά μας τον πλησίον που τόσο απόμακρος φαίνεται τηρούμενος μέσα από την παραμορφωτική διόπτρα του εγωισμού μας. Παρά τις τόσες εξαγγελίες το όραμα της κοινωνικής δικαιοσύνης σε επίπεδο χωρών και λαών ολοένα και πιο απόμακρο γίνεται. Το σύστημα της εφηρμοσμένης απληστίας, το μόνο εν ισχύι σήμερα, επεκτείνεται με αποτέλεσμα τη συσσώρευση του πλούτου στα χέρια των ολιγίστων και την κατάπτωση των πλείστων, φτωχών και καταφρονεμένων, σε εσχάτη αθλιότητα. Ας επωμισθούμε ο καθένας την προσωπική μας ευθύνη και ας μην βαυκαλιζόμαστε με την αίσθηση της μάλλον ανύπαρκτης κοινωνικής μας ευαισθησίας.

(Πηγή: 'ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ')